

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA
MÁSODIK SZEKCIÓ

VÁRALJAI kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(31172/07. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2010. június 15.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdésében foglalt
körülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Váraljai kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *elnök*,

Danutė Jočienė,

Dragoljub Popović,

Sajó András,

Nona Tsotsoria,

Kristina Pardalos,

Guido Raimondi, *bírák*

és Françoise Elens-Passos, *a Szekció hivatalvezető-helyettese*,

2010. május 25-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (31172/07. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Váraljai Jánosné („a kérelmező”) 2007. május 31-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt („a Kormány”) dr. Höltzl Lipót Kormányképviselő képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2010. február 9-én a Második Szekció elnöke úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Arról is döntés született, hogy a kérelem érdeme és elfogadhatósága együttesen kerül elbírálásra (29. cikk 3. bekezdés).

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

4. A kérelmező 1943-ban született és Albertirsán él.

5. 1999. november 30-án örökösödési pert indítottak a kérelmező ellen. 2002. április 16-án a Cegléd Városi Bíróság a felperes javára döntött. A határozatot a Pest Megyei Bíróság 2002. december 10-én hatályon kívül helyezte. A Városi Bíróság 2005. március 1-jén új ítéletet hozott. A felek fellebbezéseit 2006. december 19-én bírálta el a Megyei Bíróság. A határozat 2007. március 13-án került kézbesítésre.

A JOG

6. A kérelmező azt panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A Kormány nem vitatta a panaszt.

7. A Bíróság észrevételezi, hogy a figyelembe veendő időszak két bírósági szinten hét évig és három hónapig tartott. Az eljárás ezen hosszára figyelemmel a kérelmet elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

8. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII). A benyújtott anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének. Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

9. Az Egyezmény 41. cikkére hivatkozva a kérelmező 3,3 millió forintot és ezen összeg felgyülemlett kamatait kérte vagyoni és nem vagyoni kártérítésként. A Kormány vitatta az igényt. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. A Bíróság ugyanakkor úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon a Bíróság 4 800 eurót ítél meg a kérelmező számára ilyen címen.

10. A kérelmező további 926 150 forintot követelt a hazai bíróságok és a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítésére. A Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdéssel kapcsolatban. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak annyiban jogosult költségei és kiadásai megtérítésére, amennyiben bizonyítja, hogy e költségek ténylegesen és szükségszerűen felmerültek, és összegüket tekintve ésszerűek. A jelen ügyben, a birtokában lévő információkra és a fenti kritériumokra figyelemmel, a Bíróság 500 euró megítélését tartja ésszerűnek az ügyvéd által nem képviselt kérelmező számára.

11. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális hitelkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatónak *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára
 - (i) nem vagyoni kár tekintetében 4 800 (négyezer-nyolcszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét,
 - (ii) költségek és kiadások tekintetében 500 (ötszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegétkell kifizetnie nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2010. június 15-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Elens-Passos
hivatalvezető-helyettes

Françoise Tulkens
elnök